

Heidelbergi Káté 48. Úrnapja

Filippi 2,1-11

Efézus 4,1 – 16

Egység a sokszínűségben

Pál hosszan írta Isten örök céljáról, amely a történelem során valósul meg.

Most Pál áttér a magyarázatról az intésre. Arról, hogy mit tett Isten arra, hogy mivé kell válnunk és mit kell tennünk. A tanításról a kötelességre. A levél első felének tanítását most gyakorlatba ülteti.

Isten új társadalmát az egység jellemzi. A mi felelősségünk, hogy megőrizzük, védelmezzük és megtartsuk ezt az egységet.

(_ A II. Világháborúban mindkét oldalon több ország is felsorakozott. Elvileg egy oldalon levők egymásnak szövetségesei voltak a másik oldallal szemben. „A Balkánon nem minden hadviselő fél volt Németország hivatalos szövetségese, de Közép-Európában a három egymás között ellenséges ország, Magyarország, Románia és Szlovákia Németország szövetségesei voltak. A fasiszta Olaszország külügyminisztere, Galeazzo Ciano gróf őrzött meg erről egy jellegzetes anekdotát 1942. május 11.-én, nem sokkal azután, hogy Magyarország hadat üzent az Egyesült Államoknak, Ciano ezt írja be híres naplójába:

„Magyarország kínos helyzetét jól fejezi ki egy kis történet, ami Budapesten kereng. A magyar követ átadja a hadüzenetet az Egyesült Államoknak, de a (külügyi) tisztviselő nem nagyon ismeri az európai ügyeket, és ezért több kérdést is feltesz.

– Magyarország köztársaság? – kérdezi.

– Nem, királyság.

– Akkor hát van királyuk.

– Nem, csak egy admirálisuk van. (Horty)

– Tehát van flottájuk?

– Nem, nincs tengerünk.

– Követeléseik vannak?

– Igen.

– Amerikával szemben?

– Nem.

– Nagy-Britanniával szemben?

– Nem.

– Oroszországgal szemben?

- Nem.
- De hát kivel szemben vannak követeléseik?
- Romániával szemben.
- Akkor Romániának is hadat üzennek?
- Nem, nem. Románia a szövetségesünk.”

1. A keresztyén egység emberszerető magatartásunk függvénye. (2.v.)

Ha már elhívattunk, akkor milyen az elhívásunkhoz méltó élet? Hogyan illik járni a keresztyén embernek? Pál öt dolgot mond el: alázatosság, szelídség, türelem, egymás elviselése és szeretet.

Az apostol az erkölcsi tulajdonságokból indul ki.

Az alázatosság igen megvetett jellemvonás volt az antik világban. A görögök sohasem használták „alázatosság” szavukat (tapeinotész) helyeslő, még kevésbé dicsérő összefüggésben. Alávaló, szolgai magatartást értettek alatta.

Az alázatosság elengedhetetlen az egységhez. Minden széthúzás mögött a büszkeség bújkál meg.

Jézus Krisztus eljöveteleig nem ismereték az igaz alázatosságot. Ő megalázta magát.

A szelídség (praütész) nem a gyengeség szinonimája, ellenkezőleg, az erősek viselkedése, akik uralkodnak az erejükön. A szelídség olyan természet, amely sem Istennel, sem emberekkel szemben nem nyilvánítja ki személyes jogait.

Stott: „Különösen kívánatos tulajdonság ez lelkipásztorokban, akiknek ráadásul csakis szelíd lélekkel szabad felhasználniuk tekintélyüket (1Kor 4,21; 2Tim 2,25)

Az alázatosság és a szelídség természetes párt alkotnak. „A szelíd ember épp annyira kevésbé gondol személyes jogaira, mint az alázatos ember személyes érdemeire. Ez a két tulajdonság egyensúlyban volt Jézus jellemében, aki azt mondta magáról, hogy „szelíd vagyok és alázatos szívű” (Mt 11,29; 2Kor 10,1)

A harmadik és negyedik tulajdonság szintén természetes párt alkotnak, hiszen a **türelem** (makrothümia) hosszan-tűrő a kellemetlen emberekkel szemben. Hosszan-tűrő volt Isten is velünk szemben Krisztusban. Egymás elviselése azt a kölcsönös toleranciát jelenti, amely nélkül egyetlen csoport sem tud békében együtt élni.

A **szeretet** az utolsó tulajdonság, amely felöleli az előző négyet, s az összes erény koronája és összegzése.

Ez a keresztyén egység öt alapköve. Ahonnan ezek hiányoznak, ott nem állhat meg az egység külső szervezete.

2. A keresztyén egység Isten egységéből származik (3-6.v.)

Ezekben a versekben hétszer fordul elő az „egy” szó.

2.1. Csak egy test van, mert csak egy Lélek van 4.v. az egy test az Egyház, Krisztus teste (1,23) amely magába foglalja a zsidó és pogány hívőket.

1Kor 12,13 „Hiszen egy Lélek által mi is mindnyájan egy testté keresztteltettünk, akár zsidók, akár görögök, akár rabszolgák, akár szabadok, és mindnyájan egy Lélekkel itattattunk meg”

2.2. Egy reménységünk van a keresztyén elhívásra nézve, egy hitünk és egy keresztségünk, mert csak egy Úr létezik.

2.3. Egy keresztyén család létezik, amely mindenknek helyet ad, mert egy Isten és Atya van, mindenk felett, és mindenk által, és mindenkben.

Ha a sorrendet megfordítjuk, akkor először, az egy Atya megteremti az egy családot. Másodszor, az egy Úr Jézus megteremti az egy hitet, reményt és keresztséget. Harmadszor, az egy Lélek megteremti az egy testet.

Dogmatikai szempontból beszélhetünk látható és láthatatlan egyházzal. A láthatatlan egyház (amelynek tagjait csak Isten ismeri) fogalmával egyesek visszaéltek, amikor igyekeztek kihúzni magukat a látható egyházhoz tartozás felelőssége alól.

A világ keresztyéneinek egysége helyett inkább vizsgáljuk a helyi gyülekezetet, mivel feltehető, hogy Pál elsősorban erről beszél, a gyülekezeten belüli egységre gondolhatott.

3. Ajándékaink sokfélesége gazdagítja a keresztyén egységet (7-12.v.)

Az egység nem jelent egyformaságot.

Egyrészt van az egyház egysége, de Pál itt beszél az egyház sokféleségről is.

Bár csak egy test, egy hit, egy család létezik, ezt az egységet nem szabad élettelen, színtelen egyformaságnak képzelni. Nem gondoljuk, hogy a keresztyének egymásnak pontos másolataik, mintha mindannyian egy égi üzemi tömegtermékek lennének.

Ellenkezőleg, az egyház egységét az unalmas egyhangúság helyett izgalmas sokféleség jellemzi. Ez nemcsak a különféle kultúrák, vérmérsékletek, egyéniségek miatt van így, hanem azért, mert Krisztus különféle ajándékokkal gazdagítja közös életünket. Ilyen értelemben karizmatikusok vagyunk. Az egyház Krisztus teste, amelyben minden tagnak jutott ajándék -kharizma- amelyet felhasználhat, feladat, amit teljesíthet.

3.1. Isten nem adja különbség nélkül az ajándékait. 7.v. Van akinek többet ad Isten, van aki kevesebb talentumot kap.

3.2. Bár nem adja Isten egyformán, de mindegyikünknek adja. „Az ő isteni hatalma mindennel megajándékozott minket, ami az életre és kegyességre való. 2Pt. 1,3

4. A keresztyén egység megköveteli az érett nagykorúságot (13-16.v.)

Pál itt az egység fontosságát hangsúlyozza. Csakhogy nem a tanítás árán. Pál hangsúlyozza, hogy nem törekedhetünk a keresztyén egységre azáltal, hogy elfogadjuk hamis tanokat.

A tanok elfogadása önmagában nem ad lelki egységet. Amikor Pál azt mondja, hogy az „igazságot szeretetben”, akkor két összetevőről beszél. Az igazságról, ami a tanítás, és a szeretetről.